

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.719 van 27 april 2004
in de zaak A. 76.187/VII-16.080.**

In zake : de v.z.w. ZELFHULPGROEP ALGONEURODYSTROFIE-SÜDECKPATIËNTEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. VAN BETSBRUGGE,
kantoor houdende te TIENEN,
IVe Lansierslaan 52

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. ZELFHULPGROEP ALGONEURODYSTROFIE-SÜDECKPATIËNTEN op 29 oktober 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 29 augustus 1997 van de Vlaamse minister van cultuur, gezin en welzijn houdende niet-toekenning van subsidies voor 1997 in het kader van het decreet van 23 maart 1994 betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de beschikking van 22 april 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 6 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 december 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. AARTS die, loco advocaten W. VAN BETSBRUGGE en D. VANDERWAEREN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I VANDEN BON die, loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Decretaal en reglementair kader

Overwegende dat de in casu relevante bepalingen de volgende zijn:

1.1. Het decreet van 23 maart 1994 betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector bepaalt in artikel 13, § 1 dat overeenkomstig afdeling 1 van hetzelfde decreet erkende vrijwilligersorganisaties, binnen de perken van de begrotingskredieten, een subsidie kunnen krijgen in het kader van de tussen hen en de Vlaamse regering gesloten overeenkomst. Deze overeenkomst vermeldt het volgende :

"1.° de activiteiten die de vrijwilligersorganisatie zal ontplooien, waaronder eventueel activiteiten, gericht op de steun en de promotie van nieuwe initiatieven van experimentele aard;

2.° de duur van de overeenkomst;

3.° het aantal vrijwilligers waarop binnen het kader van de overeenkomst een beroep kan worden gedaan, en eventueel de formatie van het ondersteuningspersoneel;

4.° de noodzakelijke voorwaarden om de continuïteit van de in 1° bedoelde activiteit te verzekeren;

5.° het bedrag en de wijze van uitbetaling van de verleende subsidie;

6.° de andere financieringsmiddelen waarover de organisatie beschikt voor de ontplooiing van de in 1° bedoelde activiteiten;

7.° de wijze waarop wordt bewezen dat de verleende subsidie voor haar doel werd aangewend;

8.° de wijze van rapportering over de ontplooiide activiteiten.

§ 2. De Regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de elementen van de overeenkomst bedoeld in § 1".

1.2. Het besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 tot uitvoering van het decreet van 23 maart 1994 betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector, zoals van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing, bevat in de hierna weergegeven artikelen 15 tot en met 18 nadere regels inzake de subsidiëring :

"Art. 15. Om de twee jaar en voor het eerst in 1995 maakt de minister een lijst op van activiteiten die bij voorrang voor subsidiëring in aanmerking komen, met aanduiding van de subsidiabele kosten en van de maximumsubsidie die aan een erkende organisatie kan worden toegekend. Die lijst wordt door de regering goedgekeurd. Hij wordt bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad en ter kennis gebracht van alle erkende organisaties.

Art. 16. De erkende organisatie die een subsidie wenst, dient daartoe vóór 31 maart bij aangetekende brief een aanvraag in bij de minister.

De aanvraag vermeldt:

1° de identiteit van de organisatie;

2° de activiteiten die de organisatie zal ontplooien;

3° het aantal vrijwilligers dat de organisatie voor de in 2° bedoelde activiteiten zal inzetten en eventueel de formatie van het ondersteuningspersoneel;

4° de wijze waarop de organisatie de continuïteit van de in 2° bedoelde activiteiten zal verzekeren;

5° de duur van de activiteiten bedoeld in 2°;

6° de andere financieringsmiddelen waarover de organisatie zal beschikken voor de ontplooiing van de activiteiten bedoeld in 2°.

Art. 17. De administratie onderzoekt of de in de aanvraag vermelde activiteiten passen in de lijst van activiteiten, bedoeld in artikel 15.

Indien de administratie oordeelt dat de activiteiten daarin passen, deelt ze binnen zestig dagen na ontvangst van de aanvraag haar gemotiveerd advies aan de minister mee. De minister neemt binnen dertig dagen een gemotiveerde beslissing inzake de subsidieerbaarheid van de activiteiten. Deze beslissing wordt binnen vijftien dagen bij aangetekende brief aan de betrokken organisatie betekend.

Indien, naar het oordeel van de administratie, de vermelde activiteiten niet in de lijst kunnen worden ondergebracht, stelt zij de betrokken organisatie daarvan binnen zestig dagen na ontvangst van de aanvraag bij aangetekende brief in kennis, met vermelding van de redenen.

De organisatie kan binnen dertig dagen na ontvangst van die kennisgeving bij aangetekende brief een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de administratie.

De administratie brengt binnen dertig dagen na ontvangst van het bezwaarschrift en na de organisatie op haar verzoek te hebben gehoord, haar gemotiveerd advies uit bij de minister. Deze neemt binnen dertig dagen een gemotiveerde beslissing inzake de subsidieerbaarheid van de activiteiten. Deze beslissing wordt binnen vijftien dagen bij aangetekende brief aan de betrokken organisatie betekend.

Art. 18. Indien de minister de aanvraag tot subsidiëring heeft ingewilligd, sluit hij voor de Vlaamse regering de overeenkomst, bedoeld in artikel 13 van het decreet, met de betrokken organisatie.

Die overeenkomst kan ten hoogste twee jaar duren".

1.3. Bij besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1996, (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 1997) wordt de lijst van subsidiabele vrijwilligersactiviteiten bekend gemaakt.

Krachtens artikel 1, § 1, hebben de activiteiten die bij voorrang voor subsidiëring in aanmerking komen, betrekking op de volgende thema's :

"Artikel 1. § 1. De activiteiten die bij voorrang voor subsidiëring in aanmerking komen, hebben betrekking op de volgende thema's:

1° humanisering van instellingen: dit betreft activiteiten die tot doel hebben de kwaliteit van het leven van personen die in instellingen verblijven te verbeteren, zoals o.m. zieken, bejaarden, gedetineerden, geïnterneerden en personen met een handicap, waarbij het persoonlijk contact centraal staat;

2° palliatieve verzorging: dit betreft activiteiten die tot doel hebben een zo goed. mogelijke levenskwaliteit te waarborgen aan terminale patiënten én hun naastbestaanden om een menswaardig heengaan mogelijk te maken;

3° intergenerationele solidariteit: dit betreft activiteiten met betrekking tot de solidariteit tussen zorgbehoevende ouderen en jongeren;

4° interculturele initiatieven: dit betreft activiteiten die ijveren voor de integratie van migranten, vluchtelingen en asielzoekers;

5° activiteiten waarbij praktische en emotionele bijstand geboden wordt ten behoeve van ouders en familieleden van vermiste, ontvoerde of vermoorde kinderen;

6° activiteiten waarbij praktische en emotionele bijstand geboden wordt ten behoeve van zieken, personen met een handicap en zwaar zorgbehoevendenden, ter ondersteuning van thuisverzorgers of ter vervanging van familie, vrienden of partner;

7° laagdrempelige informatie-activiteiten gericht op jeugdigen die via directe communicatiemethodes hun weerbaarheid helpen verhogen;

8° laagdrempelige activiteiten waarbij kansarmen actief betrokken worden met het doel hun zelfredzaamheid te bevorderen, hun zelfwaardergevoel te verhogen en kansen op zelfontplooiing te verhogen".

Krachtens artikel 1, § 2 van hetzelfde besluit moeten de erkende vrijwilligersorganisaties die een subsidie wensen, bij hun aanvraag aantonen dat hun activiteiten beantwoorden aan een belangrijke maatschappelijke behoefte waarop nog niet of onvoldoende is ingegaan door voorzieningen of diensten met professionele hulp- of zorgverleners, hetgeen moet blijken uit de beschrijving van de beoogde doelgroep en gevolgde methodiek. De subsidieerbare kosten zijn verzekeringskosten, vormingskosten en werkingskosten bepaald in artikel 2.

1.4. In februari 1997 wordt een omzendbrief inzake subsidiëring van vrijwilligersorganisaties verspreid waarin wordt omschreven aan welke voorwaarden de aanvraag moet voldoen en wordt benadrukt dat het feit dat men in 1995 - 1996 gesubsidieerd werd niet betekent dat men ook in 1997 en 1998 zal gesubsidieerd worden en dat bij het onderzoek van de aanvraag de wijze van uitvoering van de vorige overeenkomst mee in de evaluatie betrokken zal worden;

2. Feiten

Overwegende dat de voor deze zaak relevante feitelijke gegevens als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De verzoekende partij, die is erkend als autonome vrijwilligersorganisatie en bij besluiten van 24 oktober 1995 en 17 september 1996 subsidies toegekend kreeg van de Vlaamse minister van cultuur, gezin en welzijn, dient op 28 maart 1997 een gemotiveerde subsidieaanvraag in bij het bevoegde departement van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De activiteiten die zij zal ontplooiën worden door haar als volgt omschreven :

"1° Humanisering van instellingen : wij spannen ons zeer erg in en leggen heel wat activiteiten aan de dag, die tot doel hebben de kwaliteit van het fysisch en psychisch leven van personen die in instellingen verblijven te verbeteren, zoals o.m. Sudeckpatiënten, personen met een handicap, geïnterneerde Sudeckpat., kinderen. Bij al onze activiteiten staat het persoonlijk contact en de ondersteuning van deze mensen op elk vlak centraal. Wij proberen een oplossing te zoeken voor hun problemen en indien we daartoe niet in staat zijn, brengen we hen in contact met gespecialiseerde organisaties en/of personen.

Ons vrijwilligerswerk richt zich niet louter tot de lotgenoten-leden, maar ook tot mensen die eveneens met de aandoening of probleemsituatie te kampen hebben, doch die geen lid zijn, mensen die er in de toekomst mee te maken kunnen krijgen (vandaar ook het toespitsen van onze activiteiten op de preventie), tot studenten (met het oog op de latere beroepsbezigheden binnen of buiten de instellingen; wij steunen hen bij hun eindwerk en vaak zetelt de voorzitter in de jury), professionele hulpverleners enz...

Telefoondienst: personen met Sudeck of een handicap ten gevolge van deze ziekte kunnen veelvuldig beroep doen op onze telefoondienst en op onze informatiedienst. Via onze telefoondienst nemen we veel contact op met personen die in instellingen verblijven om hen te ondersteunen, hen uit hun isolement te halen, hen het gevoel te geven dat ze er niet alleen voor staan enz... Er is mogelijkheid tot 24/24 uur contact op twee telefoonnummers; zes andere telefoonnummers staan deeltijds ter beschikking".

2.2. Met een brief van 29 mei 1997 wordt de verzoekende partij in kennis gesteld van het voornemen van de administratie om een ongunstig advies uit te brengen met betrekking tot de subsidieaanvraag. Vooreerst wordt gewezen op het feit dat, ingevolge interne moeilijkheden binnen de v.z.w., een vorige subsidiëringsovereenkomst slechts met grote vertraging kon worden geregulariseerd, waaruit de administratie afleidt dat de verzoekende partij geen nood blijkt te hebben aan subsidies.

Met betrekking tot de voorliggende subsidieaanvraag wordt in essentie gesteld dat de voorgestelde activiteiten niet vallen niet onder de subsidieerbare thema's vastgelegd in artikel 1 van besluit van 19 december 1996, dat de werking

de voorbije twee jaar niet werd uitgebouwd en ontwikkeld overeenkomstig de subsidieerbare thema's maar beperkt bleef rond informatieverstrekking rond één bepaalde problematiek, en dat er ook geen vorming georganiseerd werd en voorzien is.

In fine van dit schrijven wordt gesteld :

"Ik kan U hierbij ook mededelen dat u dertig dagen de tijd hebt na ontvangst van deze kennisgeving om, bij aangetekend schrijven, een gemotiveerd bezwaarschrift in te dienen bij de administratie.

Indien U dit wenst kan Uw organisatie het bezwaarschrift in een gesprek met de bevoegde administratie toelichten.

De administratie brengt dan binnen de dertig dagen een gemotiveerd advies uit bij de minister. Deze neemt dan binnen dertig dagen een gemotiveerde beslissing die binnen vijftien dagen bij aangetekende brief aan Uw organisatie zal worden betekend".

2.3. Met een bezwaarschrift, gedateerd 26 juni 1997, wijst de verzoekende partij vooreerst op het feit dat moeilijkheden binnen de v.z.w. middels een gerechtelijke procedure moest worden opgelost en de toestand pas sinds eind februari 1997, nadat het desbetreffende vonnis kracht van gewijsde had gekregen, kon worden geregulariseerd.

Verder tracht zij, wat de verenigbaarheid van haar activiteiten met de subsidieerbare thema's betreft, zeer omstandig alle door de administratie aangevoerde argumenten te weerleggen. In fine van het bezwaarschrift vraagt zij uitdrukkelijk om te worden gehoord.

2.4. Diezelfde dag richt de v.z.w. TREFPUNT ZELFHULP een brief aan de bevoegde minister waarin zij namens enkele zelfhulpinitiatieven een aantal klachten formuleert met betrekking tot de behandeling van de subsidiedossiers.

2.5. In een interne nota van 24 juli 1997 wordt de verzoekende partij als "telefonisch onbereikbaar" gesignaleerd.

2.6. Op 29 juli 1997 maakt de administratie haar advies in verband met de subsidieerbaarheid van verschillende organisaties over aan de bevoegde minister.

Alvorens wordt overgegaan tot de bespreking van de onderscheiden initiatieven, wordt verslag gegeven van een vergadering met de v.z.w. TREFPUNT ZELFHULP op 10 juli 1997, georganiseerd naar aanleiding van de sub 2.4 vermelde brief.

Het advies over de subsidieaanvraag van de verzoekende partij luidt als volgt :

"Deze organisatie heeft door interne conflicten rond bestuursfuncties niet normaal kunnen functioneren en een normale werking vertonen. Er was geen uitbouw van vrijwilligerswerking mogelijk. De administratie werd ten onrechte in deze interne conflicten betrokken en werd geconfronteerd met het feit dat werd afgezien van eerder gevraagde en toegekende subsidies voor 1996 terwijl toch nieuwe subsidies werden opgevraagd voor 1997, (zie de stukken in bijlage).

Deze argumenten werden als grond tot uitbrengen van een negatief advies door de administratie geponeerd en in het bezwaarschrift van de organisatie niet weerlegd.

Het advies blijft dan ook negatief".

2.7. Op 29 augustus 1997 neemt de Vlaamse minister van cultuur, gezin en welzijn de beslissing houdende niet-toekenning van subsidies in het kader van de vrijwilligersregelgeving. Dit is het bestreden besluit, dat luidens de bewoordingen ervan is "genomen na onderzoek van de aanvraag en het bezwaarschrift, dat u heeft ingediend op 26 juni ll., en op basis van het advies van mijn administratie Gezin- en Maatschappelijk Welzijn";

3. Ontvankelijkheid

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat uit het dossier niet blijkt dat het bevoegde orgaan van de verzoekende partij tijdig de beslissing heeft genomen tot het instellen van het annulatieberoep;

Overwegende dat door de verzoekende partij een stuk wordt bijgebracht waaruit blijkt dat de raad van beheer tijdig, op 27 oktober 1997, heeft beslist tot het instellen van het annulatieberoep; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

4. Gegrondheid

4.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de standpunten van de partijen als volgt kunnen worden samengevat :

4.1.1. De verzoekende partij voert in een vierde middel onder meer aan dat de bestreden beslissing werd genomen zonder ook maar op enige wijze in te gaan op de vraag om gehoord te worden, en dat zelfs geen enkele motivering wordt gegeven waarom dit hoorrecht wordt miskend, terwijl in het advies van de administratie uitdrukkelijk werd meegedeeld dat de verzoekende partij kon vragen om te worden gehoord.

4.1.2. De verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord :

"III.4.4. Tevens stelt verzoekende partij dat de hoorplicht zou geschonden zijn.

III.4.4.1. De hoorplicht houdt in dat aan verzoekende partij de mogelijkheid wordt geboden en ook een redelijke termijn werd geboden om zijn standpunt uiteen te zetten.

Een aantal organisaties hebben zich tot de vzw Trefpunt Zelfhulp gewend met de vraag om hun standpunt inzake de weigering van de aanvraag tot subsidie tegenover de administratie te verdedigen.

De administratie heeft dan ook op schriftelijke vraag van de vzw Trefpunt Zelfhulp van 26 juni 1997 (stuk 20) op 10 juli 1997 twee medewerkers van deze vzw ontvangen nl. Mevr. De Wilde en de heer Goelen, die de gelegenheid werd geboden hun standpunt verder toe te lichten.

De vzw Trefpunt Zelfhulp is dé spreekbuis voor de zelfhulpgroepen en spreekt dus redelijkerwijze ook namens verzoekende partij.

De administratie moest er trouwens redelijkerwijze vanuit gaan dat vzw Trefpunt Zelfhulp namens verzoekende partij sprak, aangezien de administratie talrijke pogingen heeft ondernomen -met het oog op het horen van verzoekende partij - om verzoekende partij telefonisch te contacteren, maar verzoekende partij telkenmale niet bereikbaar was (zie stuk 21).

De administratie dient toch ook binnen een welbepaalde termijn (nl. 30 dagen) haar advies aan de Minister uitbrengen.

III. 4.4.2. Daarenboven is de hoorplicht slechts een onderdeel van het ruimer onderdeel van het recht van standpuntinname. Daarenboven heeft dit recht om zijn standpunt naar voor te brengen niet dezelfde inhoud of omvang als het recht dat bvb. een tuchtrechtelijk vervolgd personeelslid om door de tuchtoverheid te worden gehoord.

Het gebiedt alleen dat aan de betrokkene de gelegenheid wordt gegeven zijn zienswijze te laten gelden of voor zijn belangen op te komen tegen een voorgenomen maatregel die hem vooraf wordt meegedeeld, eventueel louter schriftelijk.

Aldus houdt de hoorplicht niet noodzakelijk in dat betrokkene het recht heeft om mondeling zijn verweer uiteen te zetten.

De plicht is verwerkelijkt zo hem de gelegenheid wordt geboden zijn standpunt schriftelijk kenbaar te maken.

Daarenboven is die verplichting die op de overheid weegt, niet absoluut en de overheid kan ervan om redenen van urgentie of efficiëntie worden ontslagen.

(...)

Gezien de telefonische onbereikbaarheid van verzoekende partij en de tijdslimiet voor het opstellen van het advies van de administratie én het reeds beschikbaar zijn van de relevante argumenten via het bezwaarschrift én het horen van de v.z.w. Trefpunt Zelfhulpgroep, mist het middel van verzoekende partij elke grondslag".

4.1.3. De verzoekende partij herhaalt in haar memorie van wederantwoord hetgeen zij reeds had uiteengezet in haar verzoekschrift en voegt daar nog aan toe dat zij geen beroep deed op de v.z.w. TREFPUNT ZELFHULP om zich te verdedigen en de beslissing over subsidiëring bovendien een individuele beslissing zou moeten zijn. Het argument dat zij telefonisch onbereikbaar zou zijn geweest op 23 juli 1997 is een eenzijdige stelling. Bovendien is de geëigende manier om contact op te nemen schriftelijk en konden zowel de verzoekende partij als haar raadsman ook met een faxbericht worden gecontacteerd. De reden waarom de verzoekende partij niet werd gehoord werd overigens pas in de memorie van antwoord geformuleerd en is niet afdoende.

4.1.4. In de laatste memorie van de verzoekende partij worden geen elementen meer toegevoegd aan deze argumentatie.

4.1.5. De verwerende partij doet in haar laatste memorie nog gelden dat, waar het normaliter niet voldoende is om telefonisch uit te nodigen om gehoord te worden, dit in casu om specifieke redenen en bij gebrek aan precieze voorschriften hieromtrent, wel degelijk als voldoende moet aanzien worden.

Zij verwijst daarbij naar de verzoekende partij die zelf bij haar subsidieaanvraag had aangegeven 24u op 24u beschikbaar te zijn op 2 telefoonnummers en besluit daaruit dat, aangezien ook van de burger mag worden verwacht dat hij zich op een verantwoorde manier opstelt, zij in dit geval gerechtigd was om over te gaan "tot uitnodiging voor een verhoor op telefonische wijze";

4.2. Bespreking

Overwegende dat het middel gegrond is om de volgende redenen :

4.2.1. Artikel 17 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 tot uitvoering van het decreet van 23 maart 1994 betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector, zoals van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing (cfr. sub 1.2), bepaalt uitdrukkelijk dat de administratie onderzoekt of de in de aanvraag vermelde activiteiten passen in de lijst van activiteiten bepaald overeenkomstig artikel 15.

Indien zij meent dat de vermelde activiteiten niet in de in artikel 15 bedoelde lijst kunnen worden ondergebracht -zoals in casu- deelt zij dit binnen 60

dagen na ontvangst van de aanvraag bij aangetekende brief mee aan de betrokken organisatie met vermelding van de redenen.

De betrokken organisatie kan binnen dertig dagen na ontvangst van die kennisgeving bij aangetekende brief een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de administratie, die, binnen dertig dagen na ontvangst daarvan en na de organisatie op haar verzoek te hebben gehoord, een gemotiveerd advies uitbrengt bij de minister.

Deze neemt binnen dertig dagen een gemotiveerde beslissing over de subsidieerbaarheid, beslissing die binnen 15 dagen bij aangetekende brief aan de betrokken organisatie wordt betekend.

4.2.2. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij na ontvangst van het voornemen tot ongunstig advies tijdig een bezwaarschrift indiende en in fine daarvan uitdrukkelijk vroeg om te worden gehoord.

In casu is de hoorplicht, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij daarover doet gelden, niet te kwalificeren als een beginsel van behoorlijk bestuur, doch als een reglementair voorgeschreven verplichting, opgenomen in bovenvermeld artikel 17 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994, zodat bezwaarlijk staande kan worden gehouden dat de administratie zelf kon oordelen of het horen van een partij die hier uitdrukkelijk om heeft gevraagd al dan niet wenselijk of noodzakelijk is.

Het wordt niet betwist dat de bevoegde administratie, nadat zij zou hebben vastgesteld dat de verzoekende partij telefonisch onbereikbaar was, geen verdere stappen heeft ondernomen om, zoals gevraagd, deze partij uit te nodigen om haar standpunt toe te lichten, terwijl zij in haar laatste memorie zelf stelt dat het "normaliter niet voldoende is om telefonisch uit te nodigen" om gehoord te worden en terwijl in de interne nota van 24 juli 1997 werd aangegeven dat de "beste werkwijze (om een partij te bereiken) aangetekend (is)".

De argumenten die de verwerende partij aanvoert om de in dit dossier gehanteerde werkwijze te verantwoorden, met name, enerzijds, het feit dat de verzoekende partij zelf aangeeft 24 uur op 24 uur telefonisch beschikbaar te zijn en, anderzijds, de tijdslimiet voor het uitbrengen van het advies, kunnen niet worden bijgetreden. Van een administratie kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij aantoonbaar kan maken dat zij de wettelijke bepalingen heeft nageleefd, en dat zij zichzelf zo organiseert dat reglementair opgelegde termijnen kunnen worden nageleefd.

Het argument, ten slotte, dat aan de hoorplicht is tegemoet gekomen, nu de v.z.w. TREFPUNT ZELFHULP werd gehoord, die volgens de verwerende partij de spreekbuis is van de zelfhulpgroepen en "dus redelijkerwijze ook namens de verzoekende partij (spreekt)", kan evenmin worden aangenomen.

In het licht van het ongunstige advies en de repliek vanwege de verzoekende partij daarop in haar bezwaarschrift van 26 juni 1997, moet immers worden gesteld dat het horen van de verzoekende partij tot doel heeft de verzoekende partij in staat te stellen de concrete elementen van haar dossier en de werking van haar organisatie toe te lichten en de door de administratie ingenomen standpunten te weerleggen. Niet alleen blijkt dat de v.z.w. TREFPUNT ZELFHULP op geen enkel ogenblik gemachtigd was om de verzoekende partij te vertegenwoordigen, doch ook dat de contacten van de administratie met deze v.z.w. niet verder gingen dan een algemene bespreking van de gebundelde grieven van een aantal zelfhulpinitiatieven, en het concrete dossier van de verzoekende partij dus nooit aan de orde is geweest,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 29 augustus 1997 van de Vlaamse minister van cultuur, gezin en welzijn houdende niet-toekenning van subsidies aan de v.z.w. ZELFHULPGROEP ALGONEURODYSTROFIE-SÜDECKPATIËNTEN voor 1997 in het kader van het decreet van 23 maart 1994 betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zevenentwintig april tweeduizend en vier, door de VIIe kamer, die was samengesteld
uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE